

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. S.**
nar. X
st. příslušnost X
t. č. pobytem X

zastoupen JUDr. Matěj Šedivý, advokát
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1
proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2021, č. j. OAM-825/ZA-ZA11-HA10-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2021, č. j. OAM-825/ZA-ZA11-HA10-2021

(dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť shledal žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Napadené rozhodnutí

2. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobce požádal v ČR o udělení mezinárodní ochrany již podruhé. První žádost podal žalobce v roce 2020, tehdy mu mezinárodní ochrana udělena nebyla a žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná. O mezinárodní ochranu v ČR žádá aktuálně proto, že byl v Indii sympatizantem strany Kongres, která má v současné době problémy. Současně žalobce argumentoval tím, že v Indii dochází k rozsáhlým protestům zemědělců proti centrální vládě.
3. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel zejména z výpovědi žalobce a dále z informací, které nashromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Indii. Konkrétně žalovaný vycházel ze spisového materiálu k předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, informací z Cizineckého informačního systému, Informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Přehled údajů o zemi za rok 2020: Indie, nedatováno, publikováno 15. 4. 2021 a Informace OAMP Indie: Hodnocení Indie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020.
4. Žalovaný posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a tyto porovnal s tvrzeními, jež žalobce učinil v rámci předchozího řízení. Dospěl k závěru, že skutečnost, že žalobce byl stoupencem strany Kongres, musela být žalobci objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti. Žalobce měl tudíž možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již v předchozím řízení; pouze v důsledku vlastního zavinění žalobce nebyla tato okolnost učiněna předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení.
5. Pokud žalobce nově uvedl, že v Indii v současné době dochází k protivládním demonstracím zemědělců proti vládě, žalovaný neshledal, že by tato skutečnost nasvědčovala tomu, že by měl být žalobce v zemi původu vystaven pronásledování ve smyslu zákona o azylu či by měl mít odůvodněný strach z takového pronásledování. Žalobcem uváděné nové skutečnosti se netýkají změny situace v Indii, důvodů jeho odchodu z vlasti, jím prezentovaných problémů, které měl v Indii v minulosti mít, ani důvodů, pro které by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do vlasti.
6. Ani na základě shromážděných podkladů pak žalovaný nedospěl k závěru, že by v Indii od doby meritorního posouzení předchozí žádosti o mezinárodní ochranu došlo ke změnám, které by mohly představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
7. Žalovaný konstatoval naplnění podmínek § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost shledal nepřijatelnou. Proto řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

III. Žaloba

8. V žalobě bylo namítáno, že ačkoliv žalobce podal v ČR v pořadí již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, v současném řízení uvedl nové skutečnosti. Svou nynější argumentaci žalobce založil na tom, že v Indii dochází ke střetům zemědělců s centrální vládou, které mají za následek ztráty na životech. Důvodem střetů je to, že vláda vyvlastňuje zemědělskou půdu patřící malým podnikatelům a tuto rozdává velkým korporacím. Žalobce se řadí mezi takové malé zemědělce, protože se ho předmětný problém přímo týká.
9. Napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť se žalovaný odmítl žádosti žalobce věcně zabývat s ohledem na duplicitu uplatněné argumentace s argumentací vznesenou v předchozím řízení. Žalobce nicméně předestřel v nynějším řízení minimálně z části novou argumentaci, kterou se rozhodnutí o předchozí žádosti nezabývalo. Tato argumentace vychází z toho, že je žalobce malým zemědělcem, kteří v Indii čelí silné persekuci. Namítaná duplicita žádostí tak není nijak komparována.
10. Z dokazování vyplynulo, že jsou dány důvody pro posouzení nově uplatněné argumentace ve smyslu § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. V předchozím řízení žalobce obavy z persekuce z důvodu příslušnosti ke skupině malých zemědělců neuváděl proto, že je nepociťoval. Jeho obavy vznikly až v reakci na informace, které obdržel z prostředí svého domovského státu.
11. Žalovaný neopírá své závěry o konkrétní důkazní materiál, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, z jakých zdrojů při svých úvahách čerpal. Napadené rozhodnutí tudíž odporuje § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
12. Z těchto důvodů žalobce žádá, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný se k žalobě vyjádřil přípisem ze dne 7. 2. 2022. V něm zdůraznil, že k meritornímu posouzení opakované žádosti nepostačuje pouhé naplnění podmínek uvedených v § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, nýbrž musí být splněny i podmínky předpokládané písm. b) téhož ustanovení. K tomu v případě žalobce nedošlo.
14. Žalobce v opakované žádosti předestřel celkem dva důvody, přičemž žaloba se věnuje pouze jednomu z nich, konkrétně obavě žalobce z konfliktů mezi vládou a drobnými zemědělci, ke kterým se žalobce řadí. Vláda drobným zemědělcům zabírá pozemky a přerozděluje je velkým korporacím. Žalobce v průběhu správního řízení stran zabírání půdy vypověděl, že má v Indii pozemek, avšak posléze upřesnil, že tento pozemek patří jeho rodičům. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením, že by žalobce kdy byl „drobným zemědělcem“, jak se podává v žalobě, neboť toto žalobce nikdy netvrdil. V rámci předchozí žádosti vypověděl, že v Indii pracoval jako kuchař a stejnou pracovní pozici měl zajištěnou i po příjezdu do ČR. Z průběhu správního řízení nevyplynulo, že by měl mít v případě návratu do země původu jakékoliv azylově relevantní problémy.
15. Žalovaný zopakoval, že žalobcem tvrzené důvody nelze považovat za nové důvody ve smyslu zákona o azylu. Zamítnutí žádosti jako nepřípustné dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a následné zastavení řízení dle § 25 písm. i) téhož zákona tak bylo plně v souladu s legislativou. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, v němž se vypořádal se všemi tvrzeními žalobce.

16. Pro tyto důvody žalovaný krajskému soudu navrhl, aby žalobu v plném rozsahu zamítl.

V. Správní spis

17. Správní spis tvoří zejména záznam o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 7. 10. 2021. Ve správním spisu se nachází též kopie spisového materiálu z předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně prvotního rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2020, č. j. OAM-177/ZA-ZA11-HA10-2020, kterým žalovaný první žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Za účelem vydání napadeného rozhodnutí založil žalovaný do správního spisu následující podklady: Informaci OAMP Indie: Hodnocení Indie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020 a Informaci Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Přehled údajů o zemi za rok 2020: Indie, nedatováno, publikováno 15. 4. 2021. Žalobce ani jeho zástupce se k seznámení s podklady pro rozhodnutí nedostavil a žádné doplnění podkladů nenavrhl.
18. Na základě citovaných podkladů bylo vydáno napadené rozhodnutí, které je v současné době předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu (ve znění účinném do 30. 6. 2023).
20. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
21. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
22. Žaloba **není důvodná**.
23. Na úvod soudního přezkumu považuje krajský soud za vhodné ve stručnosti vymezit povahu napadeného rozhodnutí a z toho plynoucí meze přezkumu napadeného rozhodnutí krajským soudem.
24. V posuzované věci žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany posoudil podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu jako nepřipustnou, jelikož se v případě žalobce jednalo o opakovanou žádost, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Protože žalovaný žádost žalobce vyhodnotil jako nepřipustnou, správní řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil [§ 25 písm. i) zákona o azylu]. V této souvislosti krajský soud připomíná, že v rámci nynějšího správního řízení žalovaný nehodnotil azylový příběh žalobce věcně z hlediska naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 až § 14b zákona o azylu (nejde o meritorní rozhodnutí), nýbrž posuzoval výhradně splnění podmínek přípustnosti podané žádosti.

Soudní přezkum je proto omezen výhradně na to, zda žalovaný zákonné podmínky pro posouzení opakované žádosti jako nepřipustné (§ 11a odst. 1 zákona o azylu) aplikoval v případě žalobce správně. Krajský soud zdůrazňuje, že zákonností postupu žalovaného ohledně posouzení první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, která byla posouzena jako zjevně nedůvodná, byla soudně přezkoumána správními soudy (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2021, č.j. 10 Azs 146/2021 – 42).

25. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“* Citované ustanovení stanoví předpoklady, při jejichž splnění bude opakovaná žádost přípustná a může tak být předmětem meritorního posouzení. Přitom platí, že uvedené podmínky musí být splněny kumulativně. Nestačí tak pouhá existence nové skutečnosti, která nebyla bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, nýbrž je současně zapotřebí, aby tato skutečnost nasvědčovala tomu, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.
26. Aby krajský soud zjistil, zda v průběhu nynějšího řízení vyplynuly skutečnosti ve smyslu shora citovaného ustanovení, ověřil poznatky obsažené ve správním spisu. Z protokolu k pohovoru k předchozí žádosti přitom zjistil, že žalobce do ČR přicestoval se záměrem pracovat zde jako kuchař. K možnosti návratu zpět do vlasti žalobce vypověděl, že se tam vrátit nechce, neboť situace v Indii není dobrá. Upřesnil, že zde dochází k útokům na vyznavače sikhismu, ašrámy a gurudváry, Sikhům je odepírán přístup do modliteben, vyznavači různých náboženství se nemají rádi. Žalobce ani jeho rodina nikdy žádnému útoku nečelila. Sám žalobce potom útoky osobně nezažil, neboť k těmto začalo docházet až po jeho vycestování z Indie. Jelikož je však vyznáním Sikh, hrozí mu, že se někdy v budoucnu terčem útoku stane. V rámci poskytnutí údajů k předchozí žádosti žalobce prohlásil, že není členem žádné politické strany či skupiny a nikdy nebyl politicky aktivní.
27. Informace poskytnuté žalobcem v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany posléze krajský soud porovnal s údaji uvedenými v současném řízení. Ze záznamu o poskytnutí údajů k nynější žádosti soud mj. zjistil, že žalobce je státním příslušníkem indické republiky, patří k pandžábské národnosti a vyznává sikhismus. Ve vztahu k politickému přesvědčení žalobce sdělil, že má vazby na politickou stranu Kongres, sám však členem této strany nikdy nebyl, ve straně byli jeho předkové. Žalobce nikdy nebyl politicky aktivní. Do ČR žalobce přicestoval v březnu 2013 kvůli práci kuchaře. Tutéž práci vykonával rovněž i v místě svého posledního bydliště v Indii. Aktuálně žalobce žádá o mezinárodní ochranu proto, že v Indii sympatizoval se stranou Kongres. Ta má v současné době problémy. Příslušníci politické strany Amritsar obtěžují žalobcovu rodinu, která se nemůže vrátit do rodné vesnice a musí zůstat v Ašramu. Žalobce je přesvědčen, že tyto důvody uvedl již v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, v níž uvedl, že v blízkosti jeho bydliště došlo k zabití několika osob.

28. Ve vztahu k nyní podané žádosti žalobce dále vypověděl, že v Dillí už 10 měsíců demonstrují zemědělci proti vládě v čele s premiérem, neboť nově došlo k odnětí zemědělské půdy malým zemědělcům a jejímu přidělení velkým korporacím. Žalobce se pak tyto demonstrace dotýkají proto, že sám vlastní pozemek. Dříve o těchto problémech nehovořil, neboť zákon zabírající zemědělskou půdu byl vydán až nyní a k demonstracím dříve nedocházelo; jedná se tudíž o nový problém. Během posledního roku při demonstracích zemřelo 300 zemědělců, přičemž demonstrací se účastní taktéž žalobcovi příbuzní, známí a sousedé. Když někdo z nich zemře, dotkne se to i žalobce, jenž bude kvůli tomu citově strádat. Rodiče žalobce vlastní jeden pozemek, který v budoucnu připadne žalobci a jeho bratrům.
29. Po vyhodnocení skutečností poskytnutých žalobcem v obou správních řízeních dospěl zdejší soud k závěru, že v řízení o současné žádosti žalobce skutečně přdestřel svou povahou nové skutečnosti, jelikož hrozbu pronásledování z politických důvodů ani nebezpečí v souvislosti s protivládními demonstracemi v předchozím řízení neuváděl. Svou tehdejší žádost odůvodnil zejména rizikem pronásledování z náboženských důvodů. Jelikož však žalobce v žalobě brojil pouze proti nesprávnému posouzení obav plynoucích z konfliktů mezi vládou a zemědělci, přezkoumal soud napadené rozhodnutí pouze v rozsahu této nové skutečnosti (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud tedy posuzoval, zda nové sdělení týkající se demonstrací zemědělců proti indické vládě představuje s ohledem na skutkové okolnosti azylového příběhu žalobce kvalifikovanou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.
30. Předně soud v souladu s § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu zvažoval, zda danou informaci nemohl žalobce bez vlastního zavinění poskytnout již v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Dospěl přitom k závěru, že nikoliv. Žalobce v nynější žádosti sdělil, že v Indii aktuálně dochází k demonstracím zemědělců proti centrální vládě, neboť tato schválila zákon o zaboru zemědělské půdy. K tomu doplnil, že dříve o této skutečnosti nehovořil proto, že v okamžiku předchozího řízení nebyl daný zákon přijat a k žádným protestním akcím tudíž nedocházelo. Takové vyjádření dle soudu logicky svědčí o tom, že se jedná o skutečnost, kterou žalobce objektivně nemohl zmínit v předchozím řízení. Proto soud shledal podmínku přípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle písm. a) citovaného ustanovení zákona o azylu v případě žalobce splněnou.
31. K odlišnému závěru však zdejší soud dospěl z hlediska naplnění druhé podmínky, podle které musí nově uvedena skutečnost svědčit o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Podle zdejšího soudu nic nenasvědčuje tomu, že by žalobce v důsledku protivládních demonstrací mohl být vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů, příp. že by mu hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy zavadávající udělení doplňkové ochrany.
32. Soud k tomu předně uvádí, že z výpovědi žalobce nevyplývalo, že by se v Indii měl živit jako zemědělec, naopak tento opakovaně sdělil, že byl ve vlasti zaměstnán jako kuchař, přičemž ve výkonu této profese pokračoval rovněž v ČR. Indicie, že by žalobce měl být v zemi původu zemědělcem, neplynou ani ze správního spisu. V průběhu nynějšího správního řízení žalobce sdělil pouze to, že jeho rodiče vlastní v Indii pozemek, který v budoucnu má společně se svými bratry převzít. V současné době tedy žalobce žádný pozemek, který by využíval k zemědělské činnosti a hrozila by mu jeho konfiskace,

nevlastní. Nadto není postaveno najisto, kdy a zda vůbec žalobce uvedený pozemek získá. S ohledem na tyto skutečnosti dospěl soud k závěru, že žalobce nelze prozatím označit za zemědělce ani vlastníka zemědělských pozemků, a proto mu žádné riziko v souvislosti s protivládními protesty nehrozí. Samotných demonstrací se žalobce osobně nikdy nezúčastnil (tyto ostatně započaly až po jeho vycestování z Indie). Současně podle soudu neexistuje rozumný důvod k tomu, aby se žalobce uváděných protestů účastnil po svém návratu zpět do vlasti (žalobce aktuálně nevlastní žádný pozemek a nikdy se zemědělskou činností nezabýval).

33. Stejně tak pro přijetí závěru, že žalobci hrozí pronásledování či riziko vážné újmy, nepostačuje, že žalobce pochází ze zemědělské oblasti. Konečně rozhodným v tomto ohledu nemůže být ani to, že se protivládních protestů v hlavním městě, při nichž zemřely již stovky lidí, účastní i žalobcovi příbuzní, známí či sousedé. Zde totiž potencionální riziko pronásledování nebo vážné újmy v podobě ohrožení na životě či zdraví pramenící z účasti na protestních akcích nehrozí žalobci, nýbrž jiným osobám, s nimiž se žalobce zná případně s nimi přichází do styku. To, že by v případě smrti těchto osob žalobce pociťoval smutek, je lidsky zcela pochopitelné. Avšak ani tato okolnost nemůže představovat kvalifikovanou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
34. Krajský soud tedy ve shodě s žalovaným uzavírá, že žalobce v průběhu současného správního řízení nepředestřel žádnou relevantní skutečnost nasvědčující hrozbě pronásledování či riziku vzniku vážné újmy v zemi původu. Nově sdělené skutečnosti nemají bezprostřední souvislost s žalobcem a jeho osobní situací, a nejsou tak způsobilé naplnit podmínku podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Vzhledem k tomu, že je nezbytné splnit obě podmínky přípustnosti kumulativně, postupoval žalovaný zcela správně, pokud aktuální žádost žalobce posoudil jako nepřípustnou, pročez řízení o žádosti zastavil.
35. Na závěr zdejší soud sděluje, že nemohl přisvědčit ani námitce, že z napadeného rozhodnutí není dostatečně zřejmé, z jakých konkrétních zdrojů žalovaný při tvorbě rozhodnutí vycházel. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je jasně patrné, že žalovaný při posuzování aktuální žádosti žalobce vycházel (kromě jeho vlastní výpovědi) ze spisového materiálu k předchozí žádosti, informací z Cizineckého informačního systému, jakož i Informace OAMP Indie: Hodnocení Indie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020 a Informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Přehled údajů o zemi za rok 2020: Indie, nedatováno, publikováno 15. 4. 2021. Veškeré materiály jsou založeny ve správním spisu. S ohledem na skutkové okolnosti posuzované věci považuje krajský soud tyto podklady za zcela dostačující, relevantní a úplné.

VII. Závěr a náklady řízení

36. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů

řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. září 2023

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce